

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 40/17
V Lucemburku dne 26. dubna 2017

Rozsudek ve věci C-527/15
Stichting Brein

Prodej multimediálního přehrávače, který umožňuje zdarma a jednoduše shlédnout na televizní obrazovce filmy protiprávně zpřístupněné na internetu, může představovat porušení autorského práva

Dočasné rozmnožení díla chráněného autorským právem během kontinuálního přenosu audiovizuálního materiálu („streamování“) na tomto přehrávači není vyňato z práva na rozmnožování

J. F. Wullems prodává na internetu různé modely multimediálního přehrávače pod názvem „filmspeler“. Jedná se o zařízení, které zprostředkovává přenos obrazových nebo zvukových dat mezi jejich zdrojem a televizní obrazovkou. J. F. Wullems do tohoto přehrávače nainstaloval otevřený software („open-source software“), který umožňuje otevírat soubory prostřednictvím jednoduchého grafického rozhraní („user interface“) se strukturovanými nabídkovými dialogy. Kromě toho do něj integroval doplňky („add-ons“) dostupné na internetu, které slouží zejména k tomu, aby ze stránek využívajících „streamování“ stahovaly potřebné obsahy a pouhým kliknutím je spouštěly na multimediálním přehrávači, který se připojuje k televizní obrazovce. Některé z těchto stránek poskytují přístup k digitálním obsahům se svolením nositelů autorského práva, zatímco jiné poskytují přístup k takovým obsahům bez svolení nositelů tohoto práva. Podle reklamy tento multimediální přehrávač zejména umožňoval na televizní obrazovce zdarma a jednoduše shlédnout audiovizuální materiál, který byl bez svolení nositelů autorských práv zpřístupněn na internetu.

Stichting Brein, nizozemská nadace zaměřená na ochranu zájmů nositelů autorského práva, se u Rechtbank Midden-Nederland (soud pro Midden-Nederland, Nizozemsko) domáhá, aby J. F. Wullensovi nařídil ukončení prodeje multimediálních přehrávačů nebo ukončení nabídky hypertextových odkazů, které uživatelům poskytují protiprávní přístup k chráněným dílům. Nadace Stichting Brein tvrdí, že prodejem multimediálního přehrávače uskutečňoval J. F. Wullems „sdělování veřejnosti“, čímž porušil nizozemské právní předpisy o autorském právu, které provádějí směrnici 2001/29¹. Rechtbank Midden-Nederland rozhodl, že v této věci položí otázku Soudnímu dvoru.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku potvrdil, že prodej takového multimediálního přehrávače, o který se jedná v dané věci, představuje „sdělování veřejnosti“ ve smyslu uvedené směrnice.

V tomto ohledu připomněl svoji judikaturu, podle které je hlavním cílem zmíněné směrnice zavedení vysoké úrovně ochrany autorů. Pojem „sdělování veřejnosti“ je tedy třeba chápat v širokém smyslu. Soudní dvůr již kromě toho rozhodl, že skutečnost, že jsou na jedné internetové stránce uvedeny hypertextové odkazy na chráněná díla zveřejněná bez jakéhokoli omezení

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), zejména článek 3.

přístupu na jiné stránce, poskytuje uživatelům první stránky přímý přístup k těmto dílům². Tak je tomu i v případě prodeje předmětného multimediálního přehrávače.

J. F. Wullems při plné znalosti důsledků svého jednání do multimediálního přehrávače předem nainstaloval doplňky, které umožňují přístup k chráněným dílům a prohlížení těchto děl na televizní obrazovce. Tuto činnost nelze zaměňovat s pouhým poskytnutím fyzického zařízení ve smyslu uvedené směrnice. Z vyjádření předložených Soudnímu dvoru v tomto ohledu vyplývá, že internetové stránky, které využívají „streamování“, jsou pro veřejnost jen těžko identifikovatelné a většina z nich se často mění.

Soudní dvůr rovněž uvedl, že podle předkládajícího soudu multimediální přehrávač koupil dosti vysoký počet osob. Sdělování je mimoto zaměřeno na všechny potenciální nabyvatele tohoto přehrávače, kteří mají připojení k internetu. Toto sdělování se tak týká blíže neurčeného počtu potenciálních adresátů a je do něj zapojen vysoký počet osob. Poskytnutí multimediálního přehrávače je kromě toho uskutečněno za účelem dosažení zisku, neboť cena tohoto multimediálního přehrávače byla zaplacená zejména pro získání přímého přístupu k chráněným dílům, která jsou dostupná na stránkách využívajících „streamování“ bez svolení nositelů autorského práva.

Soudní dvůr rovněž rozhodl, že dočasné úkony rozmnožení učiněné na tomto multimediálním přehrávači během „streamování“ díla chráněného autorským právem z internetové stránky třetí strany, na níž je toto dílo nabízeno bez svolení nositele autorského práva, nejsou vyňaty z práva na rozmnožování.

Podle směrnice³ je úkon rozmnožení vyňat z práva na rozmnožování pouze tehdy, když splňuje pět podmínek, totiž pokud: (1) je tento úkon dočasný; (2) je krátkodobý nebo příležitostný; (3) tvoří nedílnou a podstatnou část technologického procesu; (4) výhradním účelem tohoto procesu je umožnit přenos v rámci sítě mezi třetími stranami uskutečněný zprostředkovatelem nebo oprávněné užití díla nebo jiného předmětu ochrany, a (5) tento úkon nemá žádný samostatný hospodářský význam. Tyto podmínky jsou kumulativní v tom smyslu, že nedodržení jediné z nich má za následek, že úkon rozmnožení není vyňat. Vyloučení se kromě toho použije pouze ve zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práva.

Zejména s ohledem na obsah reklamy na multimediální přehrávač a skutečnost, že hlavní výhoda přehrávače spočívá v předinstalaci doplňků, Soudní dvůr v projednávané věci konstatoval, že nabyvatel takového přehrávače k bezplatné nabídce chráněných děl, ke které nebylo uděleno svolení, přistupuje v zásadě vědomě a se znalostí věci.

Dočasné úkony rozmnožení děl chráněných autorským právem pořízené na předmětném multimediálním přehrávači mohou být kromě toho v rozporu s běžným způsobem užití takových děl a mohou jimi být nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositelů autorského práva, jelikož takové pořízení zpravidla vede ke snížení legálních obchodů s těmito chráněnými díly.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. února 2014, *Svensson a další*, [C-466/12](#), viz rovněž TZ č. [20/14](#); usnesení Soudního dvora ze dne 21. října 2014, *Best Water International*, [C-348/13](#); rozsudek Soudního dvora ze dne 8. září 2016, *GS Media*, [C-160/15](#), viz rovněž TZ č. [92/16](#).

³ Článek 5 odst. 1 směrnice.